

gaar noget over, hvad vi almindelig behandle her i Salen. Saaledes som det foreligger her, indeholder det jo en Forpligtelse for Statskassen til et ikke ubetydeligt Beløb. Der fordres ikke noget direkte Bidrag af Statskassen til disse Arbejders Udførelse, men der fordres en Rentegaranti i 15 Aar for 35 Mill. Kr., og vi kunne sige os selv, at naar Staten i 15 Aar, hvis man forudsætter, at hele Arbejdet udføres, har maattet styde til ifølge Rentegarantien, og det har vist sig, at Vedligeholdelsesomkostningerne maatte ere større og Konfluyen mindre — og det maa man jo forudsætte Muligheden af, selv om man har den allerbedste Mening om det foreslaaede Anlæg — vil Staten efter disse 15 Aars Forløb have en betydelig Kapital stikkende dert, og viser det sig saa, at Driftsindtægten ikke er, hvad man ventede sig, og at Vedligeholdelsesomkostningerne ere meget store, kan det stille sig saaledes, at det bliver nødvendigt for at holde Anlægget vedlige og ikke fuldstændig opgive det, at Staten overtager det. Jeg indser derfor ikke, at Staten kan gaa ind paa dette Forslag og paatage sig de Forpligtelser, det medfører, uden en nøiagtig Overveelse og en grundig Undersøgelse af det hele Anlæg. Det forekommer mig ogsaa, at Forslaget egner sig til at foranlede en saadan Undersøgelse. Det Projekt, som her foreligger, løser meget betydelige Opgaver. Det løser Opgaven om Anlæg af en Havn ved Limfjordens østlige Indløb og dermed altsaa en betydelig Forbedring af Seiladsen gennem en Del af Limfjorden, og det løser, hvad der staar langt derover, det vigtige Spørgsmaal om Anlæg af en Vestkysthavn. Jeg tør ikke ledsage den ærede Forslagsstiller i hans Betragtninger om Kanalens Betydning baade som Handelsvei og i politisk Henseende. Jeg vil indrømme Muligheden af, at hans Betragtninger ere rigtige, men jeg drister mig ikke for mit eget Bedkommende til at gjøre dem til mine, men jeg vil sige, at de to Spørgsmaal, Anlægget af en Vestkysthavn og Anlægget af en Havn ved Indløbet til Limfjorden, ere af en saa overordentlig Betydning og navnlig af saa stor Betydning for de paagældende Egne, at jeg vil opfordre til, at der kan ske en saa omhyggelig Undersøgelse af det foreliggende Forslag som muligt. Ogsaa af en anden Grund ønsker jeg, at en saadan saglig Undersøgelse skal kunne ske, nemlig af Hensyn til den Landsdel, hvor jeg hører hjemme og er valgt. Hvis Noget kommer og fortæller de Herrer, at han ude i Frederiksberg Høje har fundet en Aladdinshule fuld af kostbare Stene og andre kostbare Sager, ville De le ad ham og sige, at det hører

intet Steds hjemme, men anderledes er det med det fjerne Land deroppe, med dets eiendommelige Natur, der endnu er, som vor Herre har stabt den, uden at Menneskene have øvet deres Indflydelse derpaa, dette Land med dets lange Klitter, og dets store øde Strækninger. Dette Land byder snarere en Skueplads for Foretagender og Ideer, som man ikke synes egne sig for andre Steder; og det har ogsaa vist sig i Praksis, thi Vendsyssel har, synes jeg, særlig været Skuepladsen for vidtstuede Forslag om Foretagender, som havde en stor Horisont, men hvis Gjennemførlighed ikke viste sig at være saa let, som man antog. Jeg skal blot nævne Projektet om at føre Jernbanen en lille Mil ud i Kattegattet til Hirtsholmene, Plaven om Vidmønsens Opdyrkning og mere Gaadant; det er Projekter, der ere fremkomne for Vendsyssels Bedkommende, men som ikke have ført til Noget. Jeg er yom Repræsentant for den Egn ikke rigtig glad ved den Slags Forslag; de kaste et Skær over den Egn, som Beboerne og Eiendomsbesidderne i den Egn ikke kunne være rigtig vel tilfredse med. Hvis det viser sig, som jeg tror det har vist sig, at i det Hele Eiendomsforholdene i Vendsyssel ere noget vanskeligere end i andre Dele af Landet, at Folk ikke ere saa tilbøjelige til at anbringe deres Kapitaler i disse Foretagender, kan det mulig for en Del tilskrives dette, at man har gjort Vendsyssel til Skueplads for flige eventyrlige Projekter. Af den Grund vil jeg slet ikke sætte mig imod dette Forslag, men jeg vil sige, at inden man slutter sig til det, inden man gaar til nogenjombest Udgift af Statskassen dertil udover en Undersøgelse, tror jeg, det Maal, som Lovforslaget tilstræber, navnlig disse Havnearlæg ere saa overordentlig betydelige, at der er al Anledning for Regeringen til at foretage en virkelig saaglig, grundig Undersøgelse af dette Projekt. Jeg er ikke saaghyndig nok til at afgjøre, om de Beregninger og Overslag, som ledsagede den oprindelige Forelæggelse, ere paalidelige og et godt Grundlag for Arbejdet. Jeg mener, at dette bør undersøges, og at man bør komme til Klarhed over, hvorvidt Forslaget virkelig er gennemførligt, og hvorvidt det i det Hele taget er Noget, som kan udføres for de Pengemidler og paa den Maade, som her foreslaas, og om der er Udset til, at det vil hde Gode, der staa i rimeligt Forhold til de Udgifter, der bringes derved. Derfor tør jeg ikke i Diebliffet gaa videre end til at opfordre til en grundig Undersøgelse, og af samme Grund vil jeg selvfølgerlig stemme for Sagens videre Fremme, thi det